

Indien de Raad van State het auditorsverslag zou volgen en het gehele besluit van 9 juni 2023 zou vernietigen, zou dit tot gevolg hebben dat ook de regels uit het besluit van 9 juni 2023 ten aanzien waarvan geen onwettigheid vastgesteld wordt, retroactief uit de rechtsorde verwijderd worden ingevolge de vernietiging. Dit zou tot rechtsonzekerheid leiden voor zowel het verleden als voor de toekomst. Dit zou zowel voor het verleden als de toekomst een rechtsvacuüm doen ontstaan in de toepasselijke regelgeving, wat maakt dat de betrokken dienstverleners werken buiten enig reglementair kader om en de verschillende in het besluit van 9 juni 2023 nagestreefde doelstellingen inzake de kwaliteitsbewaking voor de burger, inzake de eerlijke concurrentie en de bescherming van het leefmilieu die veruitwendigd worden in de verschillende artikelen in het besluit van 9 juni 2023 (vergunningsplicht, bestuurderspas, exploitatievoorwaarden etc.) niet langer van toepassing zijn. De vernietiging van het gehele besluit van 9 juni 2023 zou dus zowel vanuit het oogpunt van de beleidsmatig nagestreefde doelstellingen, als voor de sector en kwaliteitsbewaking voor de burger en de sector, bijzonder nefast zijn. De gevolgen van een gehele vernietiging zouden ook niet in verhouding staan tot de in het verzoekschrift aangevoerde onwettigheden die telkens een beperkt en specifiek voorwerp hebben (taaleisen en ecoscores) en staat bijgevolg ook niet in verhouding tot de gebeurlijke onwettigheid die de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, op grond daarvan zou vaststellen. De nadelen van een gehele vernietiging zouden dus disproportioneel zwaar zijn, in vergelijking met de vastgesteld onwettigheid.

Het thans voorliggende besluit wil het risico van een gehele vernietiging van het besluit vermijden en beoogt op die manier dus de rechtszekerheid te vrijwaren voor zowel de sector als de burger. Volgens de klassieke intrekkingsleer is het mogelijk om rechtshandelingen die rechten verlenen in te trekken tot aan de sluiting van de debatten in de procedure voor de Raad van State. Mede gelet op de opmerkingen het auditoraatsverslag weerhouden schending, is het op grond van de intrekkingsleer mogelijk om de afwijkende regeling retroactief uit de rechtsorde te halen hangende de procedure voor de Raad van State.

////////////////////////////////////

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1.

Artikel 1 van het wijzigingsbesluit trekt de meer soepele regeling voor de aparte categorie van luxevoertuigen in vermeld in artikel 29 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 juni 2023 betreffende de exploitatievoorwaarden voor het individueel bezoldigd personenvervoer. Door de intrekking wordt de afwijkende ecoscore retroactief uit de rechtsorde gehaald. Door de categorie in te trekken moeten voertuigen die een lengte hebben van minstens 5,1 meter voldoen aan de ecoscore-drempel van 74 WLTP. Volgens het auditoraatsverslag A/A 239.915 / IX- 10313 van 26 juni 2025 is het onderscheid tussen voertuigen op basis van voertuiglengte en de daaraan gekoppelde milieueisen in strijd is met het gelijkheidsbeginsel (zie hoger).

Ingevolge de intrekking verdwijnen de afwijkende ecoscores voor lange voertuigen tot vijf zitplaatsen dus uit artikel 29, derde lid van het besluit van 9 juni 2023 en dit met inbegrip van de wijziging die inzake deze lange voertuigen aangebracht werd in artikel 29, derde lid van het besluit van 9 juni 2023 door artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 september 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 juni 2023 betreffende de exploitatievoorwaarden voor het individueel bezoldigd personenvervoer, wat betreft de emissienormen.

Het gevolg is dus dat deze lange voertuigen onder dezelfde ecoscores vallen als de andere voertuigen tot vijf zitplaatsen (met dien verstande dat er voor de reeds vergunde voertuigen een overgangsmaatregel wordt voorzien, zie artikel 2).

Artikel 2.

Dit artikel bevat een overgangsmaatregel voor voertuigen met een lengte vanaf 5,1m die voor de inwerkingtreding van het besluit vergund waren.

Het retroactief uit de rechtsorde halen van de afwijkende reglementaire regels inzake de ecoscores werkt niet door op de individuele gevolghandelingen en doet dus geen afbreuk aan de wettigheid van de al verleende vergunningen. Het rechtszekerheidsbeginsel brengt met zich mee dat individuele administratieve rechtshandelingen die rechten verlenen en die niet in rechte aangevochten worden voor de Raad van State binnen de beroepstermijn van zestig dagen, na afloop van die beroepstermijn definitief geworden zijn. Zo stelde de Raad van State in het arrest nr. 256.171 van 30 maart 2023 waarbij het BVR van 8 november 2019 betreffende de exploitatievoorwaarden voor het individueel bezoldigd personenvervoer werd vernietigd dat de vernietiging van het BVR geen impact heeft op de ondertussen op grond van het vernietigde besluit uitgereikte vergunningen:

“25. Wat het lot betreft van de ondertussen uitgereikte vergunningen, moet worden opgemerkt dat de hierna uit te spreken nietigverklaring van het bestreden besluit zich alvast niet uitstrekt tot de individuele handelingen die op grond van dit besluit werden gesteld. Reeds toegekende vergunningen kunnen enkel in dit lot delen indien ze regelmatig – dat betekent alvast: tijdig – binnen het vernietigingsbereik van de Raad van State zijn gebracht. De verwerende partij verstrekt geen gegevens hierover en overigens verhindert niets de getroffen vergunninghouders in voorkomend geval de Raad van State te overtuigen om artikel 14ter RvS-Wet in hun particuliere geval toe te passen.”

Voertuigen die een eerste maal op een exploitatievergunning staan voor de inwerkingtreding van het ontwerp besluit, blijven genieten van de overgangsmaatregel, zowel bij het uitreiken of hernieuwen van een vergunning dan wel bij een fusie of overname van de exploitant of verkoop van het voertuig door de exploitant.

Vanaf 1 januari 2030 loopt de overgangsmaatregel af, en kunnen de taxivoertuigen met een lengte vanaf 5,1 meter die reeds vermeld werden op een vergunning voor de inwerkingtreding van dit besluit, zich dus niet meer beroepen op het feit dat voor dit voertuig een vergunning werd bekomen voor inwerkingtreding van het besluit.

Artikel 3.

Het artikel regelt de inwerkingtreding van dit besluit, met name op de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad. Gelet op het feit dat het bestreden besluit erop gericht is om de afwijkende ecoscoreregeling in te trekken in het kader van het hangende vernietigingsberoep voor de Raad van State G/A.239.915/IX (zie hoger) wordt afgeweken van de gebruikelijke termijn van inwerkingtreding van tien dagen na publicatie.

////////////////////////////////////

Dit artikel spreekt voor zich.

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Geen budgettaire impact.

Niet van toepassing

Geen impact.

Geen impact.

Na principiële goedkeuring wordt dit ontwerp van besluit voorgelegd aan de Raad van State voor advies binnen dertig dagen.

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 juni 2023 betreffende de exploitatievoorwaarden voor het individueel bezoldigd personenvervoer met het oog op de intrekking van de afwijkende emissienormen voor voertuigen met een lengte vanaf 5,1m;
- 2° de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Havens en Sport, te gelasten over voornoemd voorontwerp van besluit het advies in te winnen van de Raad van State, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Havens en Sport.

Annick DE RIDDER

////////////////////////////////////